

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 32. An & qualiter concubinarii incurant suspensionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

mina delinquent eum clero contra decorem Ordinis ecclesiastici, subjiciantur jurisdictioni Judicis ecclesiastici; quia committunt quasi sacrilegium. Verum ratio communis est, quod, si plures simul delictum committant, omnes ab eodem Judge puniendi sint, ne continentia cause dividatur. juxta c. nulli de Judic. adeoque si clericus cum laico delinquat, uterque reus apud Judicem ecclesiasticum velut dignorem forum sortiatur. Pith. loc. cit. citans Menoch. de arb. cas. 371. a num. 12. Item quod, cum correlativorum eadem sit ratio, & dispositio loquens de uno procedat etiam de altero, concubina, quae habet causam communem cum concubinario clero, estque correlativa ad illum, non secus ac ipse clericus per Judicem ecclesiasticum punienda. Barbos. loc. cit. quae rationes evincere videntur, concubinas clericorum non tantum posse puniri a Judge ecclesiastico sed & ab eo solo puniri debere, ut id ipsum docent Abb. in c. cum sit generale de for. comp. num. 25. Jafon. in L. penult. ff. de jurisd. omn. Judic. num. 17. & alii apud Barbos. loc. cit. Saltet ubi concubina excommunicata iterum cum clero delinquit. Quin &, quidquid sit de aliis criminibus commissis a clero cum laico, absoluere a solo Judge ecclesiastico posse puniri concubinum clericis, cum communione tenet Reiffenstuel. b. t. num. 28. His non obstante, quod solus laicus sit Judge competens concubinæ clericis peccantis cum laico, de quo vide me ad lib. 2. quest. 158. n.

2. Unde jam etiam admittenda non est distinctione illa, quæ aliqui volunt, concubinas publicas a seculari Judge judicari posse, non vero occultas, ne clerici in foro seculari infamantur. Barbos. loc. cit. De cetero notat Pith. loc. cit. cum Laym. l. 4. tr. 9. c. 4. num. 10. Haec in praxi non observari, dum passim Judges seculares contra mulieres suspectas & concubinas delinquentes cum clericis procedere soleant.

Quest. 31. An & qualiter Judge ecclesiasticus procedere posse cum concubinariis ad excommunicationem?

1. Respond. ad primum: Posse Episcopum concubinarium tam laicum quam clericum excommunicare, constat ex Trident. Sess. 24. §. 8. de reform. ubi decernitur, posse Episcopum trina monitione praecedente ferre in concubinarios excommunicationis paenam. item Sess. 25. c. 14. Et in specie, quod clerici in sacris constituti debent excommunicari, etiam, dum de fornicatione cum fœmina suspecti post trinam monitionem inveniuntur cum eadem confabulari vel conversari, dicitur c. 2. b. t. Siquidem, si post trinam admonitionem inveniatur cum ea conversari, factus jam est concubinarius notarius presumptione juris & de jure, quam jura habent pro veritate, & sic potest excommunicari. Host. in sum. b. t. num. 4. Sic statuitur c. clericos. b. t. Quod si clerici in sacris constituti ad concubinas redire, vel alias assūmere præsumperint, in aliquos eorum perpetua (hoc est, donec resipiscant) excommunicationis sententia sit proferenda. Quod etiam ipsa concubina debeat excommunicari, ait Gloss. in cit. c. 2. b. t. v. canonice.

R.P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

2. Resp. ad secundum: Tametsi ad alias personas sine trina, immo sine omni monitione procedere possit Episcopus, ad censuras tamen, ut nominatum ad excommunicationem cum concubinariis notoriis procedere nequit, nisi prævia trina monitione. Delb. p. 1. c. 10. d. 1. f. 1. num. 29. & in indice part. 2. v. concubina. Barbos. in c. 2. b. t. num. 2. constat ex Trid. Sess. 24. c. 8. & ex cit. c. b. t. Servanda haec solennitas trina monitionis tanquam forma necessaria. Delb. loc. cit. num. 26. Item ad excommunicationem deveniare non deberet, nisi tandem post frustra adhibita alia remedia & puniciones. Arg. ejusdem Trid. l. c. dum ibi ordo pœnatum successivè infligendarum refertur, & ultimo loco ponitur excommunicatio. Abb. in c. clericos. b. t. n. 3. Pith. n. 11.

Quest. 32. An & qualiter concubinarii incurvant suspensionem?

1. Resp. primò: Tametsi clericus concubinus ipso facto sit suspensus à divinis suspensione quo ad le non secus, ac alius quilibet in peccato mortali existens, ut celebrando Missam & Sacramenta administrando peccet mortaliter. c. ult. b. t. Barbos. ibidem num. 5. Et hanc non esse suspensionem propriè vel ex eo infertur, quod talis clericus post peractam pœnitentiam recuperet. Statim in contineute executionem seu administrationem sui officii absque prævia absolitione; quod dici nequit; si talis suspensiō foret censura. Non tamē concubinarius, etiam publicus & notarius, ipso iure suspensus est à divinis, Ordine, officio, beneficio suspensione proprie dicta, seu qua durante, celebrans aut ministrans, aut beneficium suum administrans incurrit irregularitatem; quia haec pœna suspensionis ipso facto à concubinariis incurrenda nullibi in jure expressa, ut constat ex Canonibus, quibus ea intentatur, dum ii, ut & Trid. dicant: *Suspendatur, vel debent suspendi*: quæ tantum suspensionem sententia ferendæ, & non latæ significant. Quamvis tamen secus sit de Episcopis, utpote de quibus ait Trid. l. c. si ab hisjusmodi criminis non abstinerint, sijpso factō sunt suspensi. Et sic tenet Innoc. in c. si celebret. de cler. excomm. minist. num. 3. Jo. And. ibid. num. 4. Covat. Clem. furiosus. p. 1. §. 1. num. 5. de homicid. Garc. de benef. p. 7. c. 14. num. 19. Barbos. l. c. n. 4. citans Fagund. in præcep. Eccles. præc. 1. l. 2. c. 5. num. 48. & alios. Pith. b. t. n. 18. Reiffenstuel. num. 41. Wieschner. n. 131. ego for. benef. p. 3. qu. 216. n. 3. contra Abb. in c. vestra. b. t. n. 7. Sylv. v. concubinarius. num. 4. Bellet. disag. cler. p. 1. §. 5. de discipl. cler. n. 1. Farin. de delict. Carn. q. 133. an. 55. Clar. l. §. fin. q. 73. n. 3. Azor. p. 1. l. 6. c. 7. q. 5. & alios citatos. à Garc. n. 8.

2. Resp. secundò: Sed neque suspensi à beneficiis, quæ incurrienda statuitur in c. sicut b. t. Clericis in sacris constitutis, si moniti concubinas à se non removeant, easdem non resumpturi, extenditurque etiam ad clericos constitutos in minoribus. Arg. c. s. autem b. t. ut Gl. ibid. v. spoliare. Barbos. ibid. num. 1. Pith. b. t. num. 7. Item, quæ à Trid. l. c. jubentur suspendi à beneficiorum administratione quicunque clerici, qui secundæ monitioni

nitioni de dimittendis concubinis non paruerint, est suspensio proprietatis, inducens irregularitatem; eò quod, cùm in pœnis interpretandis benignior interpretatio facienda, ubi in pœnam irrogatur suspensio, non statim accipienda sit de suspensiōne constituta veram censuram; dum etiam remissio ab administratione beneficii vel officii fit satis pœna, et si irregularitatem seu rationem censura non importet. In ordine ad quod etiam notandum, quod habet Garc. loc. cit. num. 30. dato, quod SS. Canones loquerentur de suspensione, qua esset vera censura, de jure adhuc responderi posset, uti apud Barbos. in c. ult. hoc. tit. num. 4. respondent Avila de censur. p. 2. c. 6. disp. 2. du. 5. Bonac. ir. eod. d. 3. q. 6. p. 5. num. 1. id jam non esse amplius in usu. Unde jam etiam,

3. Resp. tertio: licet olim seu spectato jure antiquo, clericus concubinarius notorius (secus erat & tunc de non notorio juxta can. nullus & can. prater hoc. dist. 32.) suspensus esset etiam quod ad alios, ita ut hi audiendo missam illius, & interfessando alios officia divinis ab eo peractis, aut recipiendo ab illo Sacramenta, exceptis Sacramento Baptismi, Pœnitentia, Eucharistia in mortis articulo, peccarent. idque, ut Gratian. in catar. can. preter hoc, ut is à populo sese contemptum videntes, rubore suffusus, faciliter ad pœnitentiam revocaretur. hodiecum tamen post & juxta Extravag. ad evitanda editam in Concilio Constantiensi (etsi adhuc possint, ut Pith. hoc. tit. num. 19. cum Laym. l. 1. tr. 5. p. 2. cap. 4. num. 4.) non intendunt amplius fideles à clericis notoriis concubinarii missa audienda abstinere, eumque vitare in divinis officiis, eti vere suspensus esset, nisi nominatim ac publicè denunciaetus fuerit esse excommunicatus, suspensus, interdictus. Suar. de censur. Tom. 5. d. 31. f. 4. num. 16. Et Tom. 3. d. 18. f. 1. Azot. inst. mor. p. 1. l. 7. cap. 7. quest. 16. Sayr. de cens. l. 2. cap. 12. num. 20. Bonac. de Sacram. d. 4. quest. ult. p. 12. num. 1. Barbos. in cap. ult. hoc. tit. num. 3. Fagn. inc. vestra. hoc. tit. num. 17. Pith. hoc. tit. num. 19.

Quæst. 33. An & qualiter ad privationem fructuum beneficii cum clericis concubinariis procedatur?

1. R Esp. primò: quod ad hoc ita statuit Trid. Sess. 25. cap. 14. de reform. ut clerici quiunque concubinas aliasve mulieres suspectas intravel extra domum derinentes, aut cum illis ullam consuetudinem habentes, si à superioribus moniti, ab illis se non abstinerint, tertia parte fructuum, obventionum ac preventuum suorum beneficiorum quorumcunque & pensionum ipso jure sint privati, quæ fabricæ ecclesiæ, aut alteri pio loco applicatur. Si vero in delicto eodem cum eadem vel altera fæmina perseverantes, secundæ monitioni adhuc non paruerint, non tantum fructus omnes ac preventus suorum beneficiorum & pensiones eo ipso amittant, sed etiam à beneficiorum ipsorum administratione, quòd ad ordinarius, aut etiam Sedis Apostolicae delegatus arbitriatur, suspendantur. Circa quæ.

2. Notandum primò, decretum hoc extenderet se ad clericos tam majorum quam minorum ordinum habentes beneficia vel pensiones, ut patet.

alii verò clerici, ut loc. cit. inquit Trident. qui beneficium aut pensiones ecclesiasticas non habent, juxta delicti qualitatem & contumaciam perseverantiam pœnâ carceris, suspensione ab ordine ac inhabilitate ad beneficia obtinenda, alisque modis juxta SS. Canones puniantur ob delictum incontinentia.

3. Notandum secundò, pœnam hanc privationis fructuum locum non habere in clericis, si primò deliquerint, etiam generalia ordinis præcesserint; sed incurri, si secundò deliquerint. Prima autem vice puniri debere alii pœnis à SS. Canonibus vel statutis ecclesiastum impositis. Garc. de benef. l. 11. c. 1. n. 186. Ego. for. benef. p. 3. q. 216. n. 4.

4. Notandum tertio; monitiones has etiam ad privationem fructuum requisitas debere esse speciales in ipsam personam factas, ita ut non sufficiat generalis per edictum, vel in Synodo facta, quæ alia etiam triñæ monitionis vim habet. Riccius in pr. for. eccl. decif. 359. in prima edit. & resol. 307. num. 3. in 2. edit. Barbos. in c. sicut. b. t. num. 6. Garc. l. c. cap. 10. num. 186. referens sic declaratum in S. Cong. Card. Pith. hoc. t. num. 13. Wiesn. n. 5.

5. Notandum quartò, quod, tametsi fructibus ipso jure dicatur privatus concubinarius, pœna tamen hæc non obligat in conscientia ante condemnationem, ita ut fructus perceptos statim & ultero restituere tencatur, antequam per sententiam declaretur reus concubinatus, ut probabilius tenet Wiesn. b. t. num. 10. Reiffenst. num. 34. cum Garc. loc. c. num. 190. ubi quod licet experientia & praxis habeat clericos concubinarios semel, bis & plures monitos de concubinis dimittendis non solere fructus restituere, adeoque videantur ad hoc non obligari in conscientia ante dictam declarationem, Judices tamen debere pœnam illam executi. Firmatur hæc sententia ex eo, quod, saltem spectata consuetudine, nulla sit pœna, etiam ipso jure imposita, requirens externam executionem, quam reus ante sententiam declaratoriam teneatur in conscientia libere, nisi forte lex eam imponens habeat clausulam appositam: alia etiam declaratio non secura. Nihilominus tamen hæc restitutio facienda post dictam sententiam declaratoriam retrotrahitur ad tempus delicti commissi. Arguitur etiam pro hac sententia, quod dicti fructus jubantur applicari fabricæ ecclesiæ alterive loco pio arbitrio Episcopi, utique prius declarantis clericorum criminis, ut cum Engels. hoc. tit. num. 4. Wiesn. l. c.

6. Notandum quintò, extendere etiam se hoc decretum privationis terribile partis fructuum ad distributiones quotidianas, distinctas à fructibus præbendæ, tenet Barbos. ad c. sicut. b. t. num. 5. & quos citat Ricci. cit. decif. 307. num. 5. in 2. edit. Monet. de distribut. quotid. p. 3. 4. 10. num. 56. Sayr. in florib. decif. sub tit. de verbis signif. decif. 7. item Pith. b. t. n. 13. contrarium tenente Garc. l. c. n. 136. Wiesn. n. 5. quos fecutus sum in foro benef. p. 3. q. 216. num. 4. eò quod simus in materia penali & odiosa, quæ est restrainingenda. Privationem nihilominus fructuum omnium & preventuum, qua post secundam monitionem incurritur, extendere se quoque ad distributiones, cum Eodem Garc. l. c. & aliis tenent Wiesn. l. c. Reiffenst. b. t. num. 33. eò quod talis post secundam monitionem non dimittens concubinam suspendatur etiam ab administrat.